

9. søndag efter trinitatis

09-08-2020

Tekstrække: Anden række

Denne hellige lektie skriver profeten Esajas: Dette siger Gud Herren: »Ve jer, der giver onde love og udsteder uretfærdige forordninger for at afvise de svages sag og berøve mit folks hjælpeløse deres ret, for at udbytte enker og udplyndre faderløse. Hvad vil I gøre på straffens dag, når uvejret kommer fra det fjerne? Hvem vil I flygte til efter hjælp, og hvor vil I efterlade jeres rigdomme?«

[Esajas' Bog 10,1-3](#)

* *Epistlen skriver apostlen Paulus i sit andet brev til Timotheus:* Jeg påminder dig om at lade den nådegave fra Gud, som du fik ved min håndspålæggelse, flamme op. For Gud har ikke givet os en fej ånd, men en ånd med kraft og kærlighed og besindighed. Skam dig derfor ikke ved vidnesbyrdet om vor Herre eller ved mig, hans fange, men vær med til at lide ondt for evangeliet med den kraft, Gud giver. Han frelste os og kaldte os med en hellig kaldelse, ikke på grund af vore gerninger, men efter egen beslutning og af den nåde, som var givet os i Kristus Jesus for evige tider siden, og som nu er åbenbaret ved vor frelser Kristi Jesu tilsynekomst, ved ham, der tiltetgjorde døden og bragte liv og uforgængelighed for lyset ved evangeliet. For det evangelium er jeg indsat som forkynder og apostel og lærer.

[Andet Timotheusbrev 1,6-11](#)

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Jesus sagde: »Frygt ikke, du lille hjord, for jeres fader har besluttet at give jer Riget. Sælg jeres ejendele og giv almisse. Skaf jer punge, som ikke slides op, en uudtømmelig skat i himlene, hvor ingen tyv kommer, og intet møl ødelægger. For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være. I skal have kjortlen bundet op om lænderne og have lamperne tændt og være som mennesker, der venter på, hvornår deres herre vil bryde op fra brylluppet, så de straks kan lukke op for ham, når han kommer og banker på. Salige de tjenere, som herren finder vågne, når han kommer! Sandelig siger jeg jer: Han skal binde kjortlen op om sig og lade dem sætte sig til bords og selv komme og sørge for dem. Om han så kommer i den anden eller tredje nattevagt – salige er de, hvis han finder dem vågne. Men det ved I, at vidste husets herre, i hvilken time tyven kommer, så ville han forhindre, at nogen brød ind i hans hus. Også I skal være rede, for Menneskesønnen kommer i den time, I ikke venter det.« Peter spurgte: »Herre, er det os, du taler om i denne lignelse, eller er det om alle?« Herren svarede: »Hvem er da den tro og kloge forvalter, som af sin herre bliver sat til at give hans tjenestefolk mad i rette tid? Salig den tjener, som hans herre finder i færd med at gøre det, når han kommer! Ja, sandelig siger jeg jer: Han vil sætte ham til at forvalte alt, hvad han ejer. Men hvis den tjener siger som så: Min herre lader vente på sig! og derpå giver sig til at slå karlene og pigerne og at spise og drikke og fylde sig, så skal den tjeners herre komme en dag, han ikke venter, og i en time, han ikke kender, og hugge ham ned og lade ham dele skæbne med de utro. Den tjener, som kender sin herres vilje, men ikke har

forberedt eller gjort noget efter hans vilje, han skal have mange prygl. Men den, som ikke kender den, og som har gjort noget, han fortjener straf for, han skal have få prygl. Enhver, som har fået meget, skal der kræves meget af. Og den, der har fået meget betroet, skal der forlanges så meget mere af.«

[Lukasevangeliet 12,32-48](#)

Eller

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Jesus fortalte dem en lignelse om, at de altid skulle bede og ikke blive trætte. Han sagde: »I en by var der en dommer, som ikke frygtede Gud og var ligeglad med mennesker. I samme by var der en enke, og hun kom gang på gang til ham og sagde: Hjælp mig til min ret over for min modpart! Længe ville han ikke, men til sidst sagde han til sig selv: Selv om jeg ikke frygter Gud og er ligeglad med mennesker, vil jeg dog hjælpe denne enke til hendes ret, fordi hun volder mig besvær; ellers ender det vel med, at hun kommer og slår mig i ansigtet.« Og Herren sagde: »Hør, hvad den uretfærdige dommer siger! Skulle Gud så ikke skaffe sine udvalgte deres ret, når de råber til ham dag og nat? Lader han dem vente? Jeg siger jer: Han vil skaffe dem ret, og det snart. Men når Menneskesønnen kommer, mon han så vil finde troen på jorden?«

[Lukasevangeliet 18,1-8](#)

9. søndag efter Trinitatis

Jesus opmuntrer os i lignelsen i dag til at holde ud og holde ved. Det skal vi i tillid til Gud. Og i troen på ham næres samtidig vores håb.

✠

Jesu lignelse er kort og enkel. Personerne er to: en dommer og en enke.

Dommeren er kendt for, hverken at frygte Gud eller andre mennesker. Hans ry er ikke godt. Han er både hensynsløs og gudløs.

Enken hun har en sag, hun gerne vil føre frem. Hun vil have dommerens hjælp i forhold til en modpart. Hun er vedholdende, render dommeren på døren. Tager ikke et nej for nej, men hun bliver ved med at opsøge ham med sit ærinde. Igen og igen.

Til sidst følger dommeren hende. Han tænker: ”Jeg må hellere hjælpe hende, for ellers bliver hun bare ved. Hun er jo så forfærdelig påtrængende. Til sidst kan hun måske ligefrem finde på at overfalde mig, slå mig i ansigtet, hvis jeg ikke følger hende”.

Længere er selve lignelsens billede ikke. Jesus slutter så fra de to, dommeren og enken, til forholdet mellem Gud og menneske: Når en gudløs dommer følger og skaffer en vedholdende, anmassende og irriterende enke sin ret, så lev i tillid til, at Gud vil høre vi på mennesker, som han kalder sine børn, høre vores bønner.

Jesu lignelse om dommeren og enken er således en lignelse, hvor Jesus vil at vi skal slutte fra det mindre til det større.

Ligesom når Jesus i Bjergprædiken vil, at vi skal se til himlens fugle og markens liljer, og deraf lade vores ubekymrethed vokse. Se, til himlens fugle og markens lilje! Når fuglene, så frimodigt kan flyve og synge

deres sange, så skal vi også båret af tilliden til Gud, hans kærlighed og nåde, leve vores liv og ubekymret gå dagen i morgen i møde.

✘

Dommeren og enken er således ikke billede på nogen andre end dem selv. De er heller ikke symboler på hverken det ene eller det andet. De er sig selv, en selvtilstrækkelig dommer og en irriterende, anmassende enke, men i det, som sker mellem dem, bliver de så samtidig til inspiration for os.

Jesus trækker enkens handling frem for at tilskynde os til at holde ved. Og han bruger hende som eksempel til at opmuntre os til aldrig at give op for tidligt. Går livet dig imod, føler du dig sårbar og har du brug for hjælp, så ret din bøn til Gud og søg din næste. Der er nogen derude, ude i verden, og i himlen. Du er ikke bare dig selv.

✘

Og til sidst, når Jesus kan trække denne ugudelige dommer og denne irriterende enke frem som eksempel, så skal vi også turde håbe og tro, at vi kan bruges og gøre gavn.

I Jesu navn. Amen